

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 39 i 56 WE oraz art. 28 i 40 porozumienia o EOG — Różnica w traktowaniu rezydentów i nierezydentów pod względem opodatkowania dochodów uzyskanych w Hiszpanii

Sentencja

- 1) Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 WE i art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., traktując, do dnia 31 grudnia 2006 r., w odmienny sposób zyski kapitałowe osiągnięte na terytorium Hiszpanii w zależności od tego, czy zostały one osiągnięte przez rezydentów, czy przez nierezydentów.

- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) JO C 64 DU 8.3.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Minister voor Wonen, Wijken en Integratie przeciwko Woningstichting Sint Servatius

(Sprawa C-567/07) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE — Ograniczenia — Uzasadnienie — Polityka mieszkaniowa — Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym)

(2009/C 282/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister voor Wonen, Wijken en Integratie

Strona pozwana: Woningstichting Sint Servatius

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 56, art. 58, art. 86 ust. 2, art. 87 i art. 88 WE — Przepisy krajowe zakazujące, w braku wcześniejszego zezwolenia właściwego ministra, wykonywania działalności transgranicznej przez przedsiębiorstwo, którego zadaniem wynikającym z przepisów jest prowadzenie działalności zgodnej z polityką dotyczącą mieszkalnictwa danego państwa członkowskiego — Polityka w dziedzinie mieszkalnictwa i interes ogólny

Sentencja

Wykładni art. 56 WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, które uzależniają wykonywanie transgranicznej działalności przez organizacje zarejestrowane w dziedzinie mieszkal-

nictwa, w rozumieniu art. 70 ust. 1 Woningwet (ustawy o mieszkalnictwie), od uzyskania uprzedniego zezwolenia administracyjnego, w zakresie w jakim takie przepisy nie są oparte na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i znanych wcześniej kryteriach, pozwalających w wystarczający sposób określić ramy uznania władz krajowych, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Special Commissioners of Income Tax, London — Zjednoczone Królestwo) — HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-569/07) (¹)

(Podatki pośrednie — Gromadzenie kapitału — Pobieranie podatku w wysokości 1,5 % od przeniesienia lub emisji akcji w ramach systemu rozliczeniowego („clearance service”))

(2009/C 282/10)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Special Commissioners of Income Tax, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HSBC Holdings plc, Vidacos Nominees Ltd

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Special Commissioners of Income Tax, London — Interpretacja art. 10 i 11 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25) w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (JO L 156, s. 23) oraz art. 43, 49 i 56 CE — Złożona przez spółkę („A”) z siedzibą w państwie członkowskim oferta nabycia akcji spółki („B”) z siedzibą w innym państwie członkowskim w zamian za emisję akcji spółki A, na rynku regulowanym tego drugiego państwa członkowskiego — Nałożenie podatku w wysokości 1,5 % na przeniesienie lub emisję akcji w ramach systemu rozliczeniowego („clearance service”)

Sentencja

Artykuł 11 lit. a) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia

się on pobieraniu podatku takiego jak będący przedmiotem sprawy przed sądem krajowym w związku z emisją akcji w ramach systemu rozliczeniowego.

(¹) Dz.U. C 64 z 8.3.2008

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal du travail de Nivelles — Belgia) — Ketty Leyman przeciwko Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

(Sprawa C-3/08) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Systemy zabezpieczenia społecznego — Świadczenia z tytułu niezdolności do pracy — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuł 40 ust. 3 — Odrębne systemy świadczeń w zależności od państw członkowskich — Sytuacja niekorzystna dla pracowników migrujących — Składki nieuprawniające do świadczenia)

(2009/C 282/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail de Nivelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ketty Leyman

Strona pozwana: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal du travail de Nivelles (Belgia) — Ważność w stosunku do art. 18 WE rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2) ze zmianami — Świadczenia z tytułu niezdolności do pracy — Przeszkoda w korzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się, wynikająca z występowania dwóch różnych systemów świadczeń.

Sentencja

Wykładni art. 39 WE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, żeby właściwe władze państwa członkowskiego stosowały ustawodawstwo krajowe, które zgodnie z art. 40 ust. 3 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 647/2005 z dnia 13

kwietnia 2005 r., uzależnia nabycie praw do świadczenia z tytułu niezdolności do pracy od zakończenia pierwszego okresu niezdolności do pracy trwającego jeden rok, w przypadku gdy skutkuje to tym, że pracownik migrujący opłaca składki na ubezpieczenie społeczne nieuprawniające go do świadczenia, w związku z czym znajduje się on w niekorzystnej sytuacji względem pracownika niebędącego pracownikiem migrującym.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Bilbao — Hiszpania) — Asturcom Telecomunicaciones SL przeciwko Cristinie Rodríguez Nogueirze

(Sprawa C-40/08) (¹)

(Dyrektywa 93/13/EWG — Umowy konsumenckie — Nieuczciwy zapis na sąd polubowny — Nieważność — Wyrok sądu polubownego, który nabrał powagi rzeczy osądzonej — Egzekucja — Właściwość sądu krajowego rozpoznającego sprawę egzekucyjną do podniesienia z urzędu nieważności nieuczciwego zapisu na sąd polubowny — Zasady równoważności i skuteczności)

(2009/C 282/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de Primera Instancia n°4 de Bilbao

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asturcom Telecomunicaciones SL

Strona pozwana: Cristina Rodríguez Nogueira

Przedmiot

Wniosek o wydanie przeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de Primera Instancia n°4 de Bilbao — Wykładnia dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) — Odpowiednie i skuteczne środki do tego, by zaprzestano stosowania nieuczciwych warunków umowy — Wniosek o egzekucję prawomocnego wyroku sądu polubownego, wydanego bez stawiennictwa, na podstawie zapisu na sąd polubowny stanowiącego nieuczciwy warunek umowy.

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpoznający wniosek o wszczęcie egzekucji wyroku sądu polubownego, który nabrał powagi rzeczy osądzonej, wydanego bez stawiennictwa konsumenta, powinien, jeżeli dysponuje on niezbędnymi w tym celu informacjami na temat okoliczności prawnych i faktycznych, dokonać z urzędu oceny nieuczciwego